

Hvis de havde kunnet få rådgivning i tide eller bare kunne få rådgivning nu, så kunne de få noget hjælp til at komme ud af den situation.

Mange har i debatten sagt, at man jo kan gå til kommunen, når man kommer ud i sociale problemer. Dels synes jeg jo, det bedste ville være, at man kunne få hjælpen, inden man kom ud i sociale problemer – det er som regel meget dyrt at hjælpe folk, når de først er blevet sat ud af deres bolig, når de først er blevet arbejdsløse, når de først er blevet skilt, når børnene først skal til at fjernes fra hjemmet – dels er det altså ikke sådan, at man har den nødvendige viden ude i kommunerne, og sagsbehandlerne har slet ikke tiden til det.

Der er rigtig mange mennesker, der har brug for at få den her hjælp, og som også i nogle situationer har prøvet at ringe til deres kommune for at få hjælpen. Men sagsbehandleren har ikke tid og har som regel heller ikke viden. Det indgår i dag ikke i uddannelsen af socialrådgivere, at de skal have viden om gældsrådgivning.

De har heller ikke tiden til dem, der kommer med to poser fulde af uåbnede rudekoverter, som skal åbnes, som skal gennemgås, og hvor man skal kontakte kreditorerne osv. og bruge lang tid på at hjælpe med overhovedet at få et overblik over situationen. Hvis man derimod har en gældsrådgivning, hvor folk kan komme, så kommer de måske, når de kun har en halv pose med uåbnede rudekoverter og kan derfor få hjælp, inden det går helt galt.

Flere har også talt om, at det er ens eget ansvar at sikre, at man ikke kommer ud i gæld. Det kan man selvfølgelig også godt sige, og selvfølgelig er der nogle af dem, der kommer i gæld, der gør det, fordi de har levet over evne og ikke har haft styr på det og ikke kan forstå alt det her med ÅOP osv. og andre mærkelige begreber. Men den største del af dem, jeg har mødt, og andre, der har kigget på det her og har erfaring med det her, møder, er altså mennesker, som kommer ud i stor gæld, fordi de har taget nogle almindelige lån.

De har helt almindeligt og som størstedelen af den danske befolkning købt en bolig, har haft lidt almindelig gæld eller måske bare haft en økonomi, som passede til, at de havde to indkomster, og at de havde arbejde begge to. Så bliver de skilt, eller de bliver syge, eller de bliver arbejdsløse, og så kan det ikke længere hænge

sammen, men de bliver ved med at prøve at betale, og så kommer de bagud og kommer længere og længere bagud med de forskellige regninger. Så er det, at de risikerer at blive smidt ud af deres lejlighed osv.

Kl. 13.10

Jeg ved ikke, hvornår i det forløb det er, at Dansk Folkeparti, Venstre, De Konservative og ministeren mener, at her skulle man påtage sig sit ansvar. Skal man påtage sig sit ansvar, så man ikke bliver skilt, eller skal man påtage sig sit ansvar, så man ikke bliver fyret eller ikke bliver syg? Det er jo de situationer, vi taler om.

Hvis man virkelig mener, at mennesker ikke skal tage mere lån, end at de kan klare det, selv om de kun har f.eks. en kontanthjælp at leve af, så kan vi godt stort set lukke det finansielle marked i Danmark, og det har jeg ikke hørt nogen tale for. Hvis vi ønsker, at en stor del af samfundslivet i Danmark skal være finansieret ved hjælp af lån, så er vi nødt til også at have mulighed for at rådgive folk og hjælpe folk, når de af den ene eller den anden grund ikke kan betale.

Det er såmænd bare det, det her forslag går ud på. Det er ikke noget stort og farligt om, at vi skal til at sætte en masse mennesker under administration, men et spørgsmål om, at man kan henvende sig og få noget råd og noget hjælp og dermed kan forebygge sociale problemer.

Jeg glæder mig altså til, at vi på et tidspunkt kan få et flertal her i Folketinget for det, og det er i hvert fald glædeligt, at vi i dag har en samlet opposition, som er helt enig om, at det her er et samfundsproblem, og at vi skal gøre en indsats for at forebygge, at folk kommer ud i så stor gæld, at det fører til massive sociale problemer.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.